

Kommunal kommunisten

utkommer ett par gånger per år. Håll dig uppdaterad om kommunisternas verksamhet inom Kommunal. Kontakta redaktionen så ser vi till att broschyren alltid finns på din arbetsplats. kommunkommunisten@skp.se 0702-22 30 06

ARBETARE I ALLA LÄNDER, FÖRENA ER!

RiktpunKt

Riktpunkt är Sveriges Kommunistiska Partis tidning och utkommer med 10 nummer per år. Tidningen ger raka och ärliga svar ur ett socialistiskt perspektiv. Här skriver både yrkesjournalister och arbetarkorrespondenter. Tidningen innehåller information som är obekvämt och förtigt av de borgerliga medierna i Sverige.

Ta en prenumeration 200 kr/år eller beställ ett gratis provexemplar.

ÄR DU ÖVERENS MED OSS OM DE SOCIALISTISKA MÅLSÄTTNINGARNA OCH DE KRAV

KOMMUNISTERNA FÖR FRAM?

BLI DÅ MEDLEM I SVERIGES KOMMUNISTISKA PARTI!

HAR DU FRÅGOR OCH FUNDERINGAR? TVEKA INTE ATT TA KONTAKT!

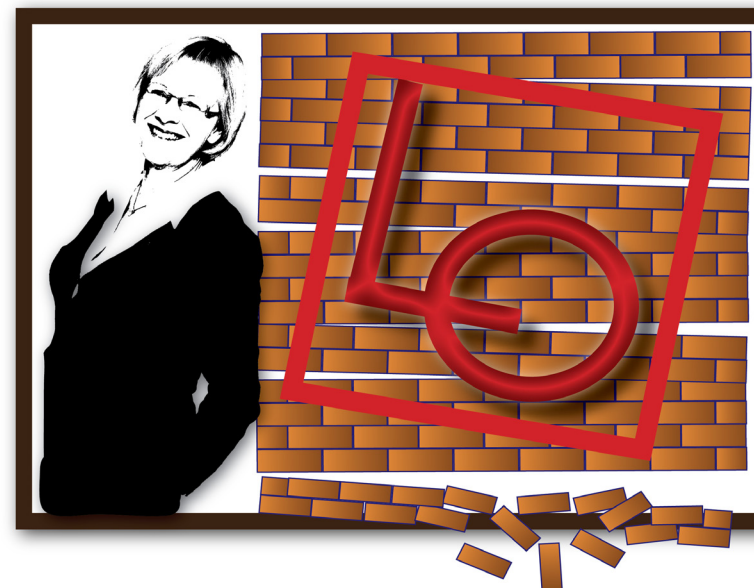
08-735 86 40

skp@skp.se

FLYGHAMNSGATAN 1, 128 35 SKARPNÄCK

Kommunal kommunisten

Utgiven av fackligt aktiva kommunister inom Kommunal nr. 2 - 2012

Ingenting är sig längre likt

VAD ÄR DET som händer inom arbetarrörelsen och socialdemokratien är en fråga som allt fler ställer sig. För första gången i historien är det socialdemokratiska partiet öppet och inför alla människor i fritt fall och i det närmaste i upplösningstillstånd. Olika fraktioner strider med varandra inför öppen ridå. Riksdagsgruppen läcker som ett säll med intern information till massmedia. Stefan Löfven som Metalls ordförande ansågs som en svikare av LO när han bröt LO:s samordning i årets avtalsrörelse och gjorde gemensam sak med arbetsköparna i Metalls motpart, Teknikföretagen, i stället. Tre veckor senare återkommer han som ordförande i det socialdemokratiska partiet och då hyllas han som hjälte av samma LO som för tre veckor sedan såg honom som svikare. Ingenting är sig likt.

Vanja Lundby-Wedin valdes under buller och bång till LO:s första kvinnliga ordförande och blev därmed ett hopp för LO:s 100 000-tals kvinnliga och felavlönade kvinnor. Äntligen, tänkte landets alla felavlönade och diskriminerade kvinnor; se upp gubbar, nu kommer vi. Vad hände? Absolut ingenting förutom att Vanja Lundby-Wedin lyckades förvandla LO till en organisation som absolut ingen bryr sig om. Arbetsköparna skrattar åt LO, ingen bryr sig om att fråga vad LO tycker av det enkla skälet att ingen bryr sig. Inte minst LO:s betalande medlemmar, de som betalar Vanja Lundby-Wedins miljonlön, bryr sig ett skvatt om vad LO och Vanja Lundby-Wedin tycker. Än mindre finns det någon svensk arbetare som vet eller bryr sig om att LO håller kongress sommaren 2012. Vem eller vilka som kandiderar som Vanjas efterträdare som ordförande bryr sig LO-medlemmarna om möjligt än mindre om. Å andra sidan bryr sig Vanja Lundby-Wedin precis lika litet om vad medlemmarna tycker, ja hon bryr sig inte ens om vad de olika förbunden tycker på central nivå. Vanja Lundby-Wedin har dock ett rättesnöre och det följer hon slaviskt. LO skall alltid, oavsett allt annat, fungera som en papegoja till det socialdemokratiska partiet. Hon bryr sig inte om att ens läsa igenom vad hon skriver under. Har papperet en socialdemokratisk ros på omslaget skriver hon under. Detta innebär att när den socialdemokratiska riksdagsgruppen beslöt sig för att stödja den nya Europakten som lanserats av Anders Borg och Europas övriga högerpolitiker applåderade genast LO den nya förslavningspakten. Detta retade upp förbundsordförandena i Byggnads, Elektrikerna, Målarna, Fastighets, Seko och Transport till den milda grad att de i ett offentligt uttalande skrev att de var motståndare till Europakten då de ansåg att den

frågan redan var besvarad av svenska folket i en folkomröstning. Något sådant, att ett antal förbundsordföranden går ut i pressen och offentligt tar avstånd från en LO-ordförande har aldrig tidigare hänt i svensk arbetarhistoria. Därför kan man med all rätt instämma i påståendet om att ingenting är sig likt.

Vad är det då som hänt. Egentligen ingenting annat än att verkligheten visar att den kritik vi kommunister alltid haft gentemot den socialdemokratiska politiken nu verkligen mycket tydligt visat sig vara rätt. Låt det på gränsen till högfärdigt och självgott? Lugn, vi förklarar.

Den politik som socialdemokraterna under hela sin existens byggt på är att staten och kapitalet skall samarbeta. Det är därför som dagens liksom dåtidens socialdemokrater alltid hävdar att vad som är bra för näringslivet är bra för arbetarna. Vi sitter alla i samma båt.

För att tydligt förstå det hela kan vi beskriva uppbyggnaden av telecom-jätten Ericsson, tidigare LM Ericsson.

Dåvarande socialdemokratiska finansminister Gunnar Sträng kallade upp familjen Wallenberg, dåtidens som dagens ägare av Ericsson, till sitt kontor på finansdepartementet. Sträng ställde ett förslag till Wallenberg. Staten ser till att alla Sveriges hushåll nås av en telefonledning. Vill då Ericsson tillverka och sälja telefoner till alla med staten som ekonomisk garant? Utmärkt idé, svarade Wallenberg.

När detta var klart gick man vidare till ASEA (nu ABB) i Västerås som även det ägdes och ägs av Wallenberg. Där sade man: Vi lägger ut järnvägsräls, ni bygger järnvägsvagnar. Ja, så här höll man på i bästa samförstånd ända tills det började kärva i maskineriet.

Ericsson har tillverkat telefoner m.m. för glatta livet ända tills man fått en överproduktionskris och då stänger man fabriker och avskedar 10.000-tals arbetare. Där är vi nu. Kapitalismen kan liknas vid en omätlig

Tiger. Staten skyfflar in köttben på köttben men Tigern blir aldrig mätt. För att göra kapitalisterna på gott humör skyfflar nu staten in det sista man har. Det vi traditionellt kallar den offentliga sektorn. Privatisering av vård, skola och omsorg, SJ, Apoteket, Telia, Svensk Bilprovning, Vin- och spritmonopolet, Vägverket osv. Tigern nöjer sig inte med det. Städbolagen vill ha mer profit, går det inte på annat sätt kräver de bidrag vilket de får genom RUT-avdraget, annars hotar de med att ta in svart arbetskraft. Krögarna vill inte heller vara sämre, får städfirmorna vill vi också ha och vips så sänker man krogmomsen. Kapitalismen är parasitär till sin natur. Det här sammanhanget har inte socialdemokraterna förstått, därav splittringen i S. En del accepterar som Vanja Lundby-Wedin, att man alltid måste mata Tigern med vad man har, medan andra hoppas att man kan vrida klockan tillbaka till vad de kallar den goda tiden. Problemet är att det aldrig går att vända tidens gång. Vi måste se framåt och planera för framtiden. Det innebär att vi måste sätta in Tigern i en bur, låsa och slänga nyckeln. Därefter kan vi bygga en ny och bättre framtid för alla. Vi kan börja uppbygget av det socialistiska samhället.

Det är grovt förenklat, men inte felaktigt, skillnaden mellan SKP och SAP. ■

L. L.

Eller är det så att alla ungdomar ska bo hemma till de är 23 år? För jag tror inte ungdomarna kan hyra en lägenhet till ett pris av 75 procent av hyran. Eller betala 75 procent för matvarorna, kläder och annat som finns att köpa. När sen Centerpartiet går ut med att alla ingångslöner behöver sänkas för att skapa fler arbetstillfällen då börjar det kännas som att dra tillbaka tiden 100 år. Den som säljer sin arbetskraft billigast får ett arbete. Lönedumpning är vad det handlar om. Det skapas väldigt få nya arbetstillfällen med lönesänkningar. Däremot får kapitalisterna ut större vinster. Det finns en anledning till att vi har kollektivavtal om lägsta lön. Ingen ska kunna sälja sin arbetskraft billigare än någon annan. Men de borgerliga partierna med Svenskt Näringsliv i ryggen gör allt för att luckra upp lagar och avtal. Därför vore det katastrof för arbetande människor att ungdomslöner infördes. För kan de borgerliga partierna och Svenskt Näringsliv få igenom att sänka lönerna för ungdomar kan de sedan på sikt sänka lönerna för alla. Inget är heligt när det gäller att få ut större vinster. I den här frågan måste vi alla stå eniga. NEJ TILL LÖNEDUMPNING GENOM UNGDOMSLÖNER! ■

Lars F.

Ungdomslöner och sänkta ingångslöner

FOLKPARTILEDAREN JAN BJÖRKLUND gick ut med att Folkpartiet ville sänka lönen för ungdomar upp till 23 år med motiveringen att "Det är bättre att en 19-åring får jobb, även med lägre lön, än att 19-åringar går arbetslösa med socialbidrag". Björklund tycker det är helt i sin ordning att ge ungdomarna 75 procent av ingångslönen. Folkpartiet vill ha särskilda ungdomsavtal i kommuner och landsting som innebär att ungdomar upp till 23 år ska få jobb till 75 procent av lägstalön i yrket. Vilket skulle ge ungdomarna ca 12 000 kr före skatt om man räknar på Kommunals avtal. Folkpartiet och de borgerliga medierna tycker att ungdomar inte har lika stora utgifter som äldre. Nu vet jag inte riktigt hur Björklund tänker. Hur länge ska ungdomar behöva bo hemma hos sina föräldrar?